

Què queda de l'eix francoalemany?

Una França coixa després d'Hollande i que ara qüestiona les reformes de Macron no convenç una Alemanya cada dia més forta per reformar la UE

“**F**rança necessita Alemanya per dissimular la seva feblesa i Alemanya necessita França per dissimular la seva fortalesa”. Així resumia un periodista anglès de *The Economist* la fal·lera del president francès Sarkozy de trobar-se molt sovint amb Merkel, parlar bilateralment de temes europeus i mostrar al món que l'eix francoalemany encara continuava liderant la UE.

Les reformes de Sarkozy no van tenir l'èxit esperat i Hollande el va rellevar el 2012, en plena crisi financera, especialment dura al sud d'Europa. Hollande va demanar a Alemanya la creació dels eurobons, una mutualització del deute públic (emissió conjunta de deute) a nivell europeu: entre 2009 i 2012 les primes de risc (diferències entre el preu a pagar pel deute públic dels diferents països als mercats financers) eren molt altes per als països del sud d'Europa.

Alemanya no va fer cas d'Hollande i va ser al juliol de 2012, amb Espanya i altres països del sud a prop de la fallida, que Mario Draghi va salvar l'euro amb el seu ja famós “whatever it takes” (faré el que calgui per salvar l'euro). Des de llavors, i gràcies també a les polítiques superexpansives del BCE, les primes de risc s'han igualat a la zona euro i ja no es parla d'eurobons.

El president Macron va començar el seu mandat en 2017 amb una gran ambició per liderar reformes a la UE, però la comparació entre Alemanya i França és demolidora: entre 2008 i 2018 l'atur ha pujat a França del 7% al 9%, mentre que a Alemanya ha baixat del 7% al 3%. Entre 2008 i 2018 Alemanya ha generat succe-

RAMON TREMOSA

sus superàvits pressupostaris, que li han permès reduir el deute públic del 82% del PIB al 60% del PIB, mentre que França ha generat sempre dèficits públics entre el 3% i el 5% del PIB anual, i el seu deute públic ha pujat del 60% del PIB al 100% del PIB.

A Alemanya les pensions públiques van pujar un 3,5% al 2017 i un 4,5% al 2016 i, essent la inflació de l'1% anual, han suposat un guany notable de poder adquisitiu per als seus pensionistes. A França, en canvi, amb prou feines han compensat la inflació. Finalment, Alemanya sempre genera un gran superàvit comercial (+8% del PIB el 2017 i el 2016) mentre que França sempre genera dèficits comercials (−3,5% del PIB el 2017 i −3% el 2016).

A Europa els països nòrdics responen sempre a les demandes dels països del sud amb un mateix argument: “No hi pot ha-

ver solidaritat si abans no hi ha responsabilitat”. Per responsabilitat entenen que els països del sud quadrin el seu pressupost i deixin de generar dèficits i deute públic.

El fet que el sector públic no gastí més del que ingressa és un consens cultural als països del centre i del nord d'Europa, que no és qüestionat per socialdemòcrates ni verds quan aquests arriben al govern.

Martin Schulz, quan era president del Parlament Europeu, va visitar Barcelona al 2013. En el decurs d'un debat li vaig preguntar: “Pots explicar en un minut per què cal quadrar cada any el pressupost?”

Davant de molts dirigents del segon tripartit presents a la sala, que havia triplicat el deute de la Generalitat entre 2006 i 2010, Schulz va dir que “si es volen mantenir serveis públics a 30 anys vista cal quadrar cada any el pressupost: grans creixements del deute públic en períodes molt curts porten a privatitzacions de serveis bàsics que volem públics i a increments d'impostos que lesionen l'economia”. Schulz fins i tot va parlar literalment d'independència: si un país vol ser realment independent ha de reduir el seu deute públic en moments d'expansió econòmica; “si no, acabarà en mans del FMI”.

Alemanya és un país lent per als canvis i al qual no agraden els líders amb aires redemptors i grandiloqüents. Macron, en canvi, en veure les masses que l'aclamen el dia que va prendre possessió, va dir que volia que hi hagués encara més gent aclamant-lo al cap de cinc anys. Alemanya aporta resultats, França fins ara més retòrica que fets.

Eurodiputat independent pel PDeCAT